

vi at få et flertal for en anden ordning, der var langt bedre end det, vi stod med, nemlig et rent nej. Men vi har hele tiden sagt, at vi ville ved først give lejlighed, når det danske folk ønsker det, af med de forbehold, og vi mener, det begrænser vores indflydelse i EU. Det har vi sagt lige fra starten, og nu viser det sig den ene gang efter den anden i de notater, vi får fra regeringen.

Men ingen tvivl om, at regeringen respekterer dem. Det gør vi også. Vi konstaterer bare, at de forringer vores indflydelse og vores røst bliver mere og mere spag, fordi vi bliver sat bagud på observationssædet både i den ene og den anden sag.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så går vi tilbage til ordførerrækken. Hr. Bendt Bendtsen.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi et Europa, hvor der lægges hindringer i vejen for de kriminelle, frem for at der lægges hindringer i vejen for lovlydige borgere.

Schengensamarbejdet er med til at sikre fri bevægelighed for varer og personer, men også imod ressourcspild i kriminalitetsbekæmpelsen. Det er vigtigt i et arbejde med den stigende internationale kriminalitet.

Nu vil dagen i dag formentlig ikke bringe ret meget mere nyt frem, og så kan man jo spørge, hvad årsagen er til det. Har vi ikke haft denne her debat gentagne gange? Det har vi jo. Hvis man gør sig den ulejlighed at gå tilbage og se på de debatter, der har været kørt her fra Folketingets talerstol, har de ændret karakter, men ofte har de jo været skåret over den samme læst. Men mon man ikke efterhånden er færdig med at tale om grundlovsbrud? Der er nogle røde tråde i debatterne.

Vi har noteret os, at hr. Kristian Thulesen Dahl er ekspert i grænsekontrolargumenter og hr. Keld Albrechtsen taler meget om grundlovsbrud og registre m.v., så man får jo nogle linjer, man er ekspert i efterhånden. Men mon ikke det er de samme argumenter, vi hører den ene gang efter den anden? Eller måske har vi fået aflivet nogle af myterne om, at der er trukket noget ned over hovedet på den danske befolkning.

Schengensamarbejdet har været diskuteret i årevis, og vi havde en grundig debat, før et stort flertal i Folketinget besluttede at tiltræde Schengensamarbejdet. Jeg må sige, at fra De

Konservatives side er vi tilhængere af Schengensamarbejdet. 80 millioner grænsepassager om året i 1997 taler jo for sig selv. Disse befolkningsstrømme kan kun kontrolleres effektivt, hvis vi kører den samme personkontrol, som man gjorde på den anden side af Checkpoint Charlie.

Man standser heller ikke grænseoverskridende international kriminalitet med paskontrol. Tror man på det, er man naiv. At den ydre grænse så skal være stabil i Schengensamarbejdet, er vi helt enige i, og praksis for kurderne i Italien har jo vist, at det kan samarbejdet også håndtere, såfremt et land er lemfældigt eller knap så påpasseligt – hvis jeg skal bruge det udtryk – som man skal være.

Verden bliver mindre og mindre, og derfor bliver internationale kriminelle celler mere og mere operative. Det fordrer et godt og solidt politisamarbejde. Menneskesmuglinger og grænseoverskridende narkokriminalitet er desværre hverdag anno 1998. Schengensamarbejdet, hvor der bliver gjort op med Rio-Grandesyndromet, er et skridt i den rigtige retning.

Skal vi komme med en længere redegørelse om Schengens informationssystem endnu en gang? Jeg mener, vi har fået en udmærket redegørelse fra justitsministeren på det område. Justitsministeren har jo rettelig forklaret, at det, som indlægges i registret, er personer, motor-køretøjer og stjålne genstande. På personområdet må man ikke lægge oplysninger om politiske, religiøse eller seksuelle forhold ind i systemet.

Formålet er der altså også rigeligt gjort rede for i dag fra justitsministerens side med hensyn til eftersøgte personer, udviste udlændinge, forsvundne personer og genstande, som skal beslaglægges.

Udleveringer foregår efter national lovgivning. Der bliver heller ikke lagt mere ind i registrets nationale dele, end man er enig om her i landet, og Registertilsynet påser, at det går lovligt til. Og så har vi Rigspolitichefens ansvar. Det er måske at pirke i en hvespered, men vi er tilhængere af at gøre livet mere surt for de mennesker, som har valgt kriminalitet som deres profession.

Hvordan er Danmarks stilling så i samarbejdet efter vedtagelsen af Amsterdamtraktaten? Også det burde jo efterhånden være belyst og beskrevet i dag. Altså vi må sige, at vi vedstår det forbehold, vi har på det her område, og det er det, der er dagsordenen, så lang tid Dan-